

Hotărârea nr. 493/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de zgomot

În vigoare de la 01.09.2006

Forma consolidată astăzi, 27.02.2015 are la bază publicarea din Monitorul Oficial, Partea I nr. 380 din 03.05.2006.

Include modificările aduse prin următoarele acte: Hotărârea nr. 601/2007 .

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1 Obiectivul și domeniul de aplicare

Art. 1. Prezenta hotărâre stabilește cerințele minime pentru protecția lucrătorilor împotriva riscurilor pentru sănătatea și securitatea lor, generate sau care pot fi generate de expunerea la zgomot, în special împotriva riscurilor pentru auz.

Art. 2. Prevederile prezentei hotărâri se aplică tuturor activităților în care lucrătorii sunt sau este posibil să fie expuși, prin natura muncii lor, la riscuri generate de zgomot.

Art. 3. Prevederile Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006 se aplică în totalitate activităților prevăzute la art. 2, fără a aduce atingere prevederilor mai restrictive și/sau specifice din prezenta hotărâre.

Art. 4. În sensul prezentei hotărâri, parametrii fizici, utilizați ca predictorii de risc, semnifică după cum urmează:

- a) presiunea acustică de vârf [$p(\text{vârf})$] - valoarea maximă a presiunii acustice instantanee, măsurată cu ponderarea în frecvență "C";
- b) nivelul de expunere zilnică la zgomot [$L(\text{EX}, 8\text{h})$] [dB(A) re. 20 μPa] - media ponderată în timp a nivelurilor de expunere la zgomot pentru o zi de lucru nominală de 8 ore, definită de standardul SR ISO 1999:1996, pct. 3.6. Această noțiune acoperă toate zgomotele prezente la locul de muncă, inclusiv zgomotul cu caracter de impuls;
- c) nivelul de expunere săptămânală la zgomot [$L(\text{EX}, 8\text{h})$] - media ponderată în timp a nivelurilor de expunere zilnică la zgomot într-o săptămână nominală de 5 zile de lucru de 8 ore, definită de standardul SR ISO 1999:1996 pct. 3.6 (nota 2).

SECȚIUNEA a 2-a Valori limită de expunere și valori de expunere la zgomot de la care se declanșează acțiunea angajatorului privind securitatea și protecția sănătății lucrătorilor

Art. 5. Pentru aplicarea prezentei hotărâri, valorile limită de expunere și valorile de expunere de la care se declanșează acțiunea angajatorului privind securitatea și protecția sănătății lucrătorilor în raport cu nivelurile de expunere zilnică la zgomot și presiunea acustică de vârf sunt fixate după cum urmează:

- a) valori limită de expunere: $L(EX, 8h) = 87 \text{ dB(A)}$ și, respectiv, $p(\text{vârf}) = 200 \text{ Pa}^1$;
- b) valori de expunere superioare de la care se declanșează acțiunea: $L(EX, 8h) = 85 \text{ dB(A)}$ și, respectiv, $p(\text{vârf}) = 140 \text{ Pa}^2$;
- c) valori de expunere inferioare de la care se declanșează acțiunea: $L(EX, 8h) = 80 \text{ dB(A)}$ și, respectiv, $p(\text{vârf}) = 112 \text{ Pa}^3$.

¹⁾ 140 dB(C) cu valoarea de referință 20 μPa .

²⁾ 137 dB(C) cu valoarea de referință 20 μPa .

³⁾ 135 dB(C) cu valoarea de referință 20 μPa .

Art. 6. (1) În cazul valorilor limită de expunere, determinarea expunerii efective a lucrătorului la zgomot trebuie să țină seama de atenuarea realizată de mijloacele individuale de protecție auditivă purtate de acesta.

(2) Valorile de expunere de la care se declanșează acțiunea angajatorului privind securitatea și protecția sănătății lucrătorilor nu trebuie să ia în considerare efectul utilizării mijloacelor de protecție prevăzute la alin. (1).

Art. 7. În situații pe deplin justificate, în cazul activităților în care expunerea zilnică la zgomot are variații semnificative de la o zi de lucru la alta, în scopul aplicării valorilor limită de expunere și a valorilor de expunere de la care se declanșează acțiunea angajatorului privind securitatea și protecția sănătății lucrătorilor, trebuie să se folosească nivelul de expunere săptămânală la zgomot în locul nivelului de expunere zilnică la zgomot, pentru evaluarea nivelurilor de zgomot la care sunt expuși lucrătorii, cu condiția ca:

- a) nivelul săptămânal de expunere la zgomot indicat prin monitorizare adecvată să nu depășească valoarea limită de expunere de 87 dB(A); și
- b) să se ia măsuri adecvate pentru reducerea la minimum a riscurilor asociate cu aceste activități.

CAPITOLUL II Obligațiile angajatorilor

SECȚIUNEA 1 Determinarea și evaluarea riscurilor la zgomot

Art. 8. (1) În îndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 7 alin. (4) și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 319/2006, angajatorul trebuie să evalueze și, dacă este necesar, să măsoare nivelurile de zgomot la care sunt expuși lucrătorii.

(2) Pentru evaluarea riscului prevăzut la alin. (1) se va ține seama de limitele maxime admise pentru zgomot la posturile de muncă cu solicitare neuropsihică și psihosenzorială crescută și deosebită, prevăzute în anexă.

Art. 9. Metodele și aparatura folosite trebuie să fie adaptate la condițiile existente, luând în considerare, în special, caracteristicile zgomotului care este măsurat, durata expunerii, factorii de mediu și caracteristicile aparatului de măsură.

Art. 10. Metodele și aparatura utilizate trebuie să permită determinarea parametrilor definiți la art. 4 și să se stabilească dacă, într-o situație dată, valorile prevăzute la art. 5-7 sunt depășite.

Art. 11. Metodele folosite pot include eșantionarea, care trebuie să fie reprezentativă pentru expunerea personală a lucrătorului.

Art. 12. Evaluarea și măsurarea prevăzute la art. 8 trebuie să fie planificate și efectuate de către serviciile competente la intervale adecvate, acordând o atenție deosebită prevederilor art. 8 și 9 din Legea nr. 319/2006 referitoare la serviciile de prevenire și protecție sau la persoanele competente necesare.

Art. 13. Datele obținute din evaluarea și/sau măsurarea nivelului de expunere la zgomot trebuie să fie păstrate într-o formă care să permită consultarea lor la o dată ulterioară.

Art. 14. Atunci când se efectuează determinarea și evaluarea riscurilor, la evaluarea rezultatelor măsurărilor trebuie să se țină seama de erorile de măsurare determinate în conformitate cu practica metrologică.

Art. 15. Potrivit prevederilor art. 7 alin. (4) din Legea nr. 319/2006, la evaluarea riscurilor, angajatorul trebuie să acorde atenție deosebită următoarelor elemente:

- a) nivelului, tipului și duratei expunerii, inclusiv expunerii la zgomot cu caracter de impuls;
- b) valorilor limită de expunere și valorilor de expunere de la care se declanșează acțiunea, stabilite la art. 5-7;
- c) efectelor asupra sănătății și securității lucrătorilor care aparțin unor grupuri sensibile la riscuri specifice;
- d) efectelor asupra sănătății și securității lucrătorilor rezultate din interacțiunile dintre zgomot și substanțe ototoxice din mediul de muncă, precum și dintre zgomot și vibrații, în măsura în care este posibil din punct de vedere tehnic;

- e) efectelor indirecte asupra sănătății și securității lucrătorilor rezultate din interacțiuni dintre zgomot și semnale de avertizare sau alte sunete care trebuie percepute pentru a reduce riscul de accidentare;
- f) informațiilor privind emisia de zgomot, furnizate de producătorii echipamentelor de muncă în conformitate cu prevederile legale;
- g) existenței unor echipamente de muncă alternative, proiectate pentru a reduce emisia de zgomot;
- h) prelungirii expunerii la zgomot peste programul de lucru normal, pe răspunderea angajatorului;
- i) informațiilor adecvate obținute în urma supravegherii sănătății, inclusiv informațiilor publicate, atunci când este posibil;
- j) punerii la dispoziție a mijloacelor de protecție auditivă cu caracteristici de atenuare adecvate.

Art. 16. (1) Angajatorul trebuie să dețină o evaluare a riscurilor potrivit prevederilor art. 12 alin.

(1) lit. a) din Legea nr. 319/2006 și trebuie să identifice măsurile care trebuie luate pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor potrivit prevederilor art. 6-11 din aceeași lege.

(2) Evaluarea riscurilor trebuie să fie înregistrată pe un suport adecvat care să asigure păstrarea datelor.

(3) Evaluarea riscurilor trebuie să fie actualizată periodic și ori de câte ori s-au produs modificări semnificative care pot să conducă la expunerea lucrătorilor la zgomot sau atunci când rezultatele supravegherii sănătății fac necesar acest lucru.

SECȚIUNEA a 2-a Evitarea sau reducerea expunerii la zgomot

Art. 17. Riscurile generate de expunerea la zgomot trebuie să fie eliminate la sursă sau trebuie reduse la minimum, ținând seama de progresul tehnic și de existența măsurilor de control al riscului la sursă.

Art. 18. Reducerea riscurilor generate de expunerea la zgomot trebuie să se bazeze pe principiile generale de prevenire prevăzute la art. 7 alin. (3) din Legea nr. 319/2006, luându-se în considerare, în special, următoarele:

- a) alte metode de lucru care să reducă expunerea la zgomot;
- b) alegerea unor echipamente de muncă adecvate, care să emită, ținând seama de natura activității desfășurate, cel mai mic nivel de zgomot posibil, inclusiv posibilitatea de a pune la dispoziția lucrătorilor echipamente care respectă cerințele legale al căror obiectiv sau efect este de a limita expunerea la zgomot;
- c) proiectarea și amplasarea locurilor de muncă și a posturilor de lucru;
- d) informarea și formarea adecvată a lucrătorilor privind utilizarea corectă a echipamentelor de muncă, în scopul reducerii la minimum a expunerii acestora la zgomot;
- e) mijloacele tehnice pentru reducerea zgomotului aerian, cum ar fi ecrane, carcase, căptușeli fonoabsorbante, precum și reducerea zgomotului structural prin amortizarea zgomotului sau prin izolare;

- f) programe adecvate de întreținere a echipamentelor de muncă, a locului de muncă și a sistemelor de la locul de muncă;
- g) organizarea muncii astfel încât să se reducă zgomotul prin limitarea duratei și intensității expunerii și stabilirea unor pauze suficiente de odihnă în timpul programului de lucru.

Art. 19. Pe baza evaluării riscurilor prevăzute la art. 8-16, atunci când sunt depășite valorile de expunere superioare de la care se declanșează acțiunea, angajatorul trebuie să stabilească și să aplice un program de măsuri tehnice și/sau organizatorice pentru reducerea expunerii la zgomot, ținând seama, în special, de măsurile prevăzute la art. 17 și 18.

Art. 20. (1) Pe baza evaluării riscurilor prevăzute la art. 8-16, locurile de muncă în care lucrătorii pot fi expuși la un zgomot care depășește valorile de expunere superioare de la care se declanșează acțiunea angajatorului privind securitatea și protecția sănătății lucrătorilor trebuie să fie semnalizate corespunzător.

(2) Dacă este posibil tehnic și dacă riscul expunerii justifică aceasta, locurile de muncă prevăzute la alin. (1) se delimitează și se limitează accesul la acestea.

Art. 21. În cazul în care, datorită naturii activității, lucrătorii dispun de încăperi de odihnă aflate în responsabilitatea angajatorului, zgomotul în aceste încăperi trebuie să fie redus la un nivel compatibil cu scopul amenajării lor și cu condițiile de utilizare a acestora.

Art. 22. Potrivit prevederilor art. 35 din Legea nr. 319/2006, angajatorul trebuie să adapteze măsurile prevăzute în prezenta secțiune la nevoile lucrătorilor care aparțin grupurilor sensibile la riscuri specifice.

SECȚIUNEA a 3-a Protecția individuală împotriva riscurilor generate de expunerea la zgomot

Art. 23. În situația în care riscurile generate de expunerea la zgomot nu pot fi prevenite prin alte mijloace, lucrătorilor trebuie să li se pună la dispoziție mijloace individuale de protecție auditivă, adecvate și corect ajustate, pe care să le utilizeze potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.048/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea de către lucrători a echipamentelor individuale de protecție la locul de muncă și ale art. 23 din Legea nr. 319/2006, în următoarele condiții:

- a) atunci când expunerea la zgomot depășește valorile de expunere inferioare de la care se declanșează acțiunea, angajatorul trebuie să pună la dispoziția lucrătorilor mijloace individuale de protecție auditivă;
- b) atunci când expunerea la zgomot atinge sau depășește valorile de expunere superioare de la care se declanșează acțiunea, lucrătorii trebuie să utilizeze mijloacele individuale de protecție auditivă;
- c) mijloacele individuale de protecție auditivă trebuie să fie alese astfel încât să elimine sau să reducă la minimum riscul pentru auz.

Art. 24. Angajatorul trebuie să ia măsuri pentru a asigura folosirea mijloacelor individuale de protecție auditivă de către lucrătorii săi.

Art. 25. Angajatorul răspunde de verificarea eficienței măsurilor luate în conformitate cu art. 23 și 24.

SECȚIUNEA a 4-a Limitarea expunerii la zgomot

Art. 26. Expunerea lucrătorului la zgomot, determinată potrivit art. 6, nu trebuie să depășească, în nici un caz, valorile limită de expunere.

Art. 27. Dacă se constată expuneri peste valorile limită de expunere, în pofida măsurilor luate pentru aplicarea prezentei hotărâri, angajatorul trebuie:

- a) să ia de îndată măsuri de reducere a expunerii sub valorile limită de expunere;
- b) să identifice cauzele expunerii excesive;
- c) să adapteze măsurile de prevenire și protecție pentru a evita orice recurență.

SECȚIUNEA a 5-a Informarea și formarea lucrătorilor

Art. 28. Fără a aduce atingere prevederilor art. 16, 17, 20 și 21 din Legea nr. 319/2006, angajatorul trebuie să asigure informarea și formarea lucrătorilor expuși la locul de muncă la un nivel de zgomot egal sau superior valorilor de expunere inferioare de la care se declanșează acțiunea și/sau a reprezentanților acestor lucrători privind riscurile generate de expunerea la zgomot, în special în ceea ce privește următoarele:

- a) natura acestor riscuri;
- b) măsurile luate, în aplicarea prezentei hotărâri, în vederea eliminării sau a reducerii la minimum a riscurilor generate de zgomot, inclusiv condițiile în care se aplică aceste măsuri;
- c) valorile limită de expunere și valorile de expunere de la care se declanșează acțiunea angajatorului privind securitatea și protecția sănătății lucrătorilor, prevăzute la art. 5-7;
- d) rezultatele evaluării și măsurării zgomotului, efectuate în conformitate cu prevederile art. 8-16, însoțite de o explicație a semnificației acestora și a riscurilor potențiale;
- e) folosirea corectă a mijloacelor de protecție auditivă;
- f) utilitatea și metoda de depistare și semnalare a simptomelor deteriorării auzului;
- g) condițiile în care lucrătorii au dreptul la supravegherea sănătății și scopul acestei supravegheri, în conformitate cu art. 30-33;
- h) practicile profesionale sigure, în scopul reducerii la minimum a expunerii la zgomot.

SECȚIUNEA a 6-a Consultarea și participarea lucrătorilor

Art. 29. Consultarea și participarea lucrătorilor și/sau a reprezentanților acestora la aplicarea prevederilor prezentei hotărâri trebuie să se desfășoare potrivit prevederilor art. 18 din Legea nr. 319/2006 și trebuie să se refere în special la următoarele:

- a) evaluarea riscurilor și identificarea măsurilor care trebuie luate, prevăzute la art. 8-16;
- b) măsurile destinate să elimine sau să reducă riscurile generate de expunerea la zgomot, prevăzute la art. 17-22;
- c) alegerea mijloacelor individuale de protecție auditivă prevăzute la art. 23 lit. c).

CAPITOLUL III Supravegherea sănătății

Art. 30. (1) Ținând seama de prevederile art. 24 și 25, în situația în care rezultatele evaluării și măsurării prevăzute la art. 8 indică un risc pentru sănătatea lucrătorilor, Ministerul Sănătății Publice va emite ordine pentru a asigura supravegherea adecvată a sănătății acestora, în concordanță cu Legea nr. 319/2006.

(2) Actele normative prevăzute la alin. (1), inclusiv cerințele specificate pentru fișele medicale și pentru posibilitatea consultării acestora, vor fi elaborate în conformitate cu legislația și/sau practicile naționale.

Art. 31. (1) Lucrătorii a căror expunere la zgomot depășește valorile de expunere superioare de la care se declanșează acțiunea angajatorului privind securitatea și protecția sănătății lucrătorilor au dreptul la examenul medical periodic, inclusiv testarea auzului, efectuat de medicul specialist/primar de medicina muncii, în conformitate cu legislația națională.

(2) Dacă evaluarea și măsurările prevăzute la art. 8 indică un risc pentru sănătatea lucrătorilor a căror expunere la zgomot depășește valorile de expunere inferioare de la care se declanșează acțiunea, aceștia au dreptul la control audiometric preventiv.

(3) Controalele prevăzute la alin. (1) și (2) au ca obiectiv diagnosticarea precoce a oricărei pierderi auditive datorate zgomotului și păstrarea funcției auditive.

Art. 32. (1) Pentru fiecare lucrător care face obiectul supravegherii medicale, în conformitate cu prevederile art. 30 și 31, trebuie completat un dosar medical individual, care trebuie actualizat.

(2) Dosarele medicale trebuie să conțină un rezumat al rezultatelor supravegherii sănătății.

(3) Dosarele medicale trebuie să fie păstrate într-un mod adecvat, astfel încât să poată fi consultate ulterior, cu respectarea secretului medical.

(4) La cerere, copii ale dosarelor medicale actualizate trebuie să fie transmise direcțiilor de sănătate publică.

(5) Fiecare lucrător trebuie să aibă acces la dosarul medical individual propriu, la cererea sa.

Art. 33. (1) În cazul în care, în urma supravegherii funcției auditive, se constată că un lucrător prezintă o pierdere identificabilă a auzului, medicul de medicina muncii va aprecia dacă este probabil ca pierderea de auz să fie rezultatul expunerii la zgomot la locul de muncă.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), medicul de medicina muncii trebuie să informeze lucrătorul cu privire la rezultatul care îl privește personal.

(3) În situația prevăzută la alin. (1), angajatorul trebuie:

- a) să revizuiască evaluarea riscurilor realizată conform prevederilor art. 8-16;

- b) să revizuiască măsurile prevăzute, conform prevederilor art. 17-25, pentru eliminarea sau reducerea riscurilor;
- c) să țină seama de recomandările medicului de medicina muncii sau ale direcțiilor de sănătate publică privind aplicarea oricărei măsuri necesare pentru a elimina sau reduce riscurile, în conformitate cu prevederile art. 17-25, inclusiv posibilitatea de a transfera lucrătorul într-un alt loc de muncă, unde nu există risc de expunere;
- d) să organizeze supravegherea sistematică a sănătății și să asigure reexaminarea stării de sănătate a celorlalți lucrători care au suferit o expunere asemănătoare.

CAPITOLUL IV Dispoziții finale

Art. 34. (1) În cazul în care, datorită naturii activității, este probabil ca utilizarea integrală și corectă a mijloacelor de protecție auditivă individuale să conducă la riscuri mai mari pentru sănătate sau securitate decât neutilizarea lor, se pot acorda derogări de la prevederile art. 23 lit. a) și b), art. 26 și 27.

(2) Derogările prevăzute la alin. (1) se acordă în urma consultării Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei cu Ministerul Sănătății și cu partenerii sociali.

(3) Derogările trebuie să fie însoțite de condiții care garantează, luându-se în considerare condițiile speciale, că riscurile rezultate se reduc la minimum și că lucrătorii în cauză fac obiectul unei supravegheri sporite a sănătății.

(4) Derogările se revizuiesc la fiecare 4 ani și se retrag imediat ce încetează situațiile care le justifică.

Art. 35. (1) În vederea aplicării prezentei hotărâri în sectorul muzicii și al divertismentului, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și Ministerul Sănătății vor elabora, în consultare cu partenerii sociali și în conformitate cu legislația și practicile naționale, un cod de conduită care să prevadă indicații practice menite să ajute lucrătorii și angajatorii din acest sector să își îndeplinească obligațiile legale prevăzute în prezenta hotărâre.

(2) Elaborarea codului de conduită prevăzut la alin. (1) se va face până la data de 15 februarie 2008.

(3) Până la data de 15 februarie 2008 trebuie păstrate nivelurile de protecție deja atinse în ceea ce privește lucrătorii din sectorul muzicii și al divertismentului.

Art. 36. În situația în care la locurile de muncă de la bordul navelor maritime se depășesc valorile limită de expunere, prevederile art. 26 și 27 se pot pune în aplicare începând cu data de 15 februarie 2011.

Art. 37. Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 septembrie 2006.

Prezenta hotărâre transpune Directiva 2003/10/CE privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de agenți fizici (zgomot), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 42/2003.

ANEXĂ 1

LIMITELE MAXIME

admise pentru zgomot la posturile de muncă cu solicitare neuropsihică și psihosenzorială crescută și deosebită (atenție, responsabilitate, decizie, constrângere temporală)

Complexitatea muncii	Locul de muncă	Nivelul admis de zgomot Lech,z dB(A)
Posturi de muncă cu solicitare neuropsihică și psihosenzorială crescută	▪ Laboratoare de încercări sau depanări	75
	și ▪ Cabine de supraveghere a proceselor tehnologice ▪ Puncte vamale	
Posturi de muncă cu solicitare neuropsihică și psihosenzorială deosebită	▪ Studiouri RTV și cinematografice	60
	și ▪ Cabine de comandă și control (de exemplu: dispecerat energetic, dispecerat mijloace de transport rutier, feroviar, naval) ▪ Laboratoare pentru măsurări cercetare și proiectare ▪ Birouri sau încăperi cu calculatoare ▪ Săli de tratament	
	▪ Ghișee unde se lucrează cu publicul, manipulare de valori, cartare poștală	
	▪ Încăperi pentru redactare mass-media scrisă și audio	
	▪ Cabinete medicale, săli de studiu, clase, amfiteatre, biblioteci	
	▪ Săli de operație și tratament	
	▪ Ateliere de creație	50
	▪ Săli de dirijare și informare trafic aerian	